

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 26 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hoče sam prejeti, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vplačila naročnine se ne ozira. — Za oglasila se plačuje od pterostopne petletne vrste po 12 h, če se se oglasilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopolni se izvolje frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knaševih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Nemško-nacijonalna slavnost v Domžalah.

Včeraj, 1. junija, je nemško-nacijonalno pevsko društvo »Andreas Hefer« v Domžalah praznovalo razvite društvene zastave. Nemci sicer niso nastopali s svojo zastavo javno, ampak so jo morali na vozu skrbno zavito prepeljati na vrt Antona Kleinlecherja, kjer je bila vsa slavnost, skrbno izdelana s hrastovimi vejami na eni strani vrta. Nemci so s plavicami in frankfurtskimi znamenji strašili po vasi in hodili sprejemati svoje goste na kolodvor. To bi še ne bilo razburilo Slovencev, ker so morali Nemci vsled tega počrati le tulintam kako bodočoo besedo. Ko je pa ljudstvo opazilo pri nekaterih došlekih tretjega vlaka samokrese, katere so prav ostentativno kazali, da jih jo moral vsak videti, zavrela je zlasti starejšim možem kri. A zgodilo se še ni nič. Ko se je pa okoli polpetih popoldne začelo hajlanje z vrta in ko so zapeli Nemci »Die Wacht am Rheine«, je bila bliskovito vsa množica pokonci in začela demonstrirati s prepevanjem slovenskih pesmi. Kamniška godba, pred katero so nosili velikansko slovensko trobojnico, je priigranje »Hej Slovani« prišla pred vrt, obila množica pa, ki je naraščala vsak trenutek, je istočasno prepevala omenjeno pesem. Na zahtevanje okr. komisarja Lazzarinija se je moralala godba odstraniti in odstraniti zastava, namreč slovenska, ljudstvo je pa ostalo in pelo slovenske pesmi. Zahtevalo je, da se morajo tudi frankfurtske zastave odstraniti z vrta, temu pa komisar Lazzarini nikakor ni ugodil. Župan Janežič bi bil lahko naredil konec vsem demonstracijam in preprečil vsako nezgodo, če bi bil dal odstraniti tudi frankfurtske zastave, a »slovenski« župan je bra-

nil frankfurtske in na poziv nekega gospoda, naj te izzivajoče zastave ukaže sneti, zabrusil temu v obraz: »Vi ste en trotell!«

Žandarmerija je ljudstvo razganjala in grozila z rabo orožja, to pa seveda vsled ukaza Lazzarinijevega, ki je letal od Nemcev do Slovencev in spet k Nemcem in prišedši do orožnikov izdal strogi ukaz: »Jetzt aber nur mit aller Strenge vorgehen!« Orožniki so sicer delali lojalno — vsaj nekateri — a povelju se niso smeli upirati in pojali ljudi narazen. Nekaj ljudstva je šlo potem na drugo stran vrta, kjer so se videle frankfurtske. Na klice »Abzug Sybils!« in »Zastave doli!« so prišli Nemci in nemščurji k ograji, potegnili samokrese in grozili ljudem, neki nemščurček iz Kamnika pa je svojemu znanecu Slovincu, ki je prišel blizu ograje, zaklical po slovensko: »Če ne greš proč, te na mestu ubijem!« Drug Nemec je na ograji stoječ zamahnil z velikansko gorjajo z vso silo, prav kakor se pobija steklega psa, po nekem Slovincu in bi ga bil, če ne ubil, pa vsaj težko poškodoval, če bi se ta ne bil pravčasno umaknil. A ne dovolj tega. Nemci so izza varnega plota začeli metati kamne in začeli več oseh, največ deklet. Tedaj pa je jeza popadla ljudi in vrgli so tudi nekaj kamnov na vrt. »Jetzt aber nur mit aller Strenge vorgehen!« Zdaj so orožniki pregnali ljudi spet na drugo stran, kjer so prej bili. Tukaj se je medtem zbralo vse polno Slovincov iz Domžal in iz Stoba, ki so odločno zahtevali, da se odstranijo frankfurtske. A odgovor so bili bajoneti in puškina kopita. Domžalski župan je igral žalostno vlogo in videlo se mu je, kako je priklenjen v nemške verige Tirolcev. Mesto da bi posredoval na kak način, padle so na Slovence besede »barabe«. Kdo jih je izustil,

ali on ali žandarmerija, ni znano. Padle so.

Ker je razburjenje naraščalo in ker je vsa množica pela slovenske pesmi ter vedno odločneje zahtevala odstranjenje frankfurtske, poslal je komisar Lazzarini po žandarmerijo v Ljubljano. Ta je prišla z osmim vlakom. Ko je ljudstvo videlo to, polastilo se ga je neizmerno razburjenje. Orožniki so s podvojenimi močmi razganjali ljudi in rabili orožje. Pri tem je bilo mnogo Slovencev ranjenih z bajoneti. Pripoveduje se tudi o nekem smrtnem slučaju, ali natančnega se še ni ne ve. Orožniki so suvali z bajonetom in bili s kopitom, kamor so zadeli. Hlače in suknje so strgali skoro vsem ljudem. Tukaj so se odlikovala naša slovenska dekleta, ki so junaki nastavljala svoje prsi orožju in klicala: »Le dajte nas, tu smo, če mora teči slovenska kri za privandrane nemške tirolske pijavke!«

Povabljeni Nemci so se mislili odpeljati s posebnim vlakom ob polu 9. uri zvečer. Zastrazeni od orožnikov so se podali proti kolodvoru. Množica jih je izžvižgala in klicala gromovito »Abzug!« Nemci so kazali samokrese, grozili z njimi in psovali, ali drugače niso ničesar storili. Čim pa so bili v vagonih, se je stvar kaj zasukala; zdaj so imeli namreč pogum in začeli so metati kamne na Slovence. Kamne so prinesli seboj nalašč za ta namen. Ljudstvo je v svoji razburjenosti hotelo vdreti na peron. A zdaj je komisar Lazzarini ukazal streljati — na Slovence. Žandarmerija je trikrat ustrelila. Kroglice so žvižgale okrog glav in tekla je kri. Dva človeka sta bila obstreljena, dva popolnoma nedolžna človeka. Orožniki so se novič zagnali

na Slovence, zdaj z bajoneti. En orožnik je bil posebno divji. Prvi človek, na katerega je planil, se mu je izognil, istotako drugi in tretji, četrtemu je pa orožnik zabodel bajonet v stegno s tako silo, da mu je stegno popolnoma prebodel in je bajonet na drugi strani ven pogledal. Ko je ranjenec ječaje vsled strašne rane šepal proti kolodvoru, ga je orožnik s puškinim kopitom udaril po hrbtu s tako silo, da se je takoj zgrudil na tla in si zlomil prebodeno nogo. Ta nesrečnik se zove Josip Sedej, je črkostavec in doma iz Trnovskega predmestja.

Orožniki so jo jako fino zasukali, da bi prikrili svojo krivdo. Kar naenkrat so vso krivdo zvalili na Sedeja; ker je že na pol ubit, naj bo on vsega kriv. Zavlekli so ga na orožniško postajo, od koder so ga hoteli prepeljati v Ljubljano na vozu, na kakršnem se vozijo telata. Usmiljeni ljudje so poskrbeli za boljši voz.

Preiskava bo dognala, kar zatrjujejo očitvi, da je Sedej povse nedolžen in le žrtev surovega žandarja in pangermanskega birokrata.

Ljubljanska žandarmerija je stopila v vlak in se z Nemci peljala v Ljubljano, domači žandarji pa so tekli proti Dunajski cesti, čez katero je imel iti vlak in kjer se je bilo zbralo mnogo ljudi. Orožniki so razgurali ljudi, da je vlak mogel oditi.

Pri naskokih orožnikov na nared sta bili dvema orožnikoma želadi poklofani. V Ljubljani je pričakalo nemški vlak osem žandarjev s komisarjem Panizzo, a ni jim bilo treba intervenirati.

Omeniti se mora še, da je pri tej pangermanski izzivajoči slavnosti sodelovala c. kr. vojaška godba. Za kako slovensko narodno slavnost nivo-

jaške godbe nikdar dobiti, pri pangermanskih slavnostih je pa vedno zraven. Šef generalnega štaba fcm. Beck je svoj čas v Beljaku lastnoročno trgal frankfurtske zastave, češ, da so prusofilske, v Domžalah pa je vojaška godba v znamenju in v senci frankfurtske. S pridnim sviranjem razvnela nemške izzivače.

To je v naglici napravljena, a verna slika dogodkov v slovenskih Domžalah. Jasno nam priča, kako se uradno pospešujejo in ščitijo nemške provokacije na slovenskih tleh. Tisti dan, ko se je izvedelo, da se je prepovedala ustanovitev slovenske sokolske zveze, ko se je izvedelo, da je prepovedan sokolski shod na Dunaju, tisti dan se je pod varstvom oblasti uprizorila v popolnoma slovenskem kraju skrajno predzna nemška provokacija. In kar je najlepše, je to, da je komisarček Lazzarini ukazal odstraniti slovensko zastavo, vsenemški frankfurtske pa ni dal odstraniti niti tedaj, ko se je to zahtevalo, niti tedaj, ko je videl, da s tem hipoma najpravi mir, niti tedaj, ko je vedel, da zna sicer teči kri! A morda ne zadene komisarja Lazzarinija vsa krivda. Kamniški okrajni glavar se je namreč osebno udeležil nemške slavnosti. V službi je bil komisar Lazzarini in zato je on odgovoren za vse nečuvstvo postopanje javne oblasti, ali okrajni glavar je neprenehoma hodil iz družbe na vrtu zbranih Vsenemcev in dajal komisarju različna naročila.

Radovedni smo, kako bodo zdaj lagali nemški listi. Poznamo jih skoz in skoz. Značilno je, da so ljubljanski Nemci že sinoči raznašali po Ljubljani laž, da so v Domžalah Slovenci

LISTEK.

Iz življenja.

Mara Ivanovna Tavčar.

„Kaj pa je tebe treba bilo...“

Draganova Anica je bila rojena v porodišnici, kjer se že z rojstvom otrokom začne gorje, beda, revščina. Mati jo je pustila in odšla v svet. Tako je prišla Anica v roke dobrodušni šenici, ki jo je po skromnih močeh vzgajala, dokler ni dorasla, da si je sama prislužila za potrebo.

Živeli ste dolgo vrsto let v predmestju stolnega mesta, a se naposled preselili na deželo.

Anica je bilo lepo dekle, modrih sentimentalnih oči, plavih kodravih las, bujnih prsi — in dobre duše. Nje sovrstnice so jo zavidale, se je zle, da se domači fantje ozirajo za njo, za tujko. Ko pa so izvedele, da Anica ni nikdar poznala svojih staršev, so jo naravnost in očitno zasmehovale. Anica se navidezno ni zmenila za taka poniževanja, a v srcu jo je bolelo, peklo. Kaj more ona za to, če je mlada, lepa, da se fantje ozirajo za njo? Kaj, če jo je mati pustila? Anici so enostavno potekali dnevi.

Dan za dnem je posedala za šivalnim strojem, izrabljala svoje moči, mislila na usodo, koja jo proganja že od zibel... stroj pa je monotonno drdral.

Anica si je želela lepega življenja, da, takega, ki je vredno, da se ga živi. Sanjarija je o bodočnosti in zdelo se ji je, da bode jasna lepa! Fata morgana!

Nekoč je prišel v ta kraj mlad umetnik ter se nastanil nasproti Aničinemu domu. Kaj kmalu je opazil kodravo glavico, ki je bila napol skrita za cvetočimi nageljni in rožmarinom. Trajalo ni dolgo in vzljubila sta se. V tihih, mirnih jesenskih večerih sta se sprehajala po gozdu, kjer se ni nikamor videlo. Govoril ji je lepo, ona je poslušala.

»Ej, Anica, ti nisi torej vedela, da sem te ljubil, predno sem te poznal!« Vedel sem le, da biva v tem kraju dekle z modrimi, sentimentalnimi očmi, vedel sem, da je to dekle tako čisto, da bi je ne mogel omadeževati najrahlješi dih hudobnega sveta — vedel sem to in te ljubil. Sladko moje dekle, ti, ki si polno življenja, željno poljubov, valujočih grudi — jaz vem, da me ljubiš! Vedi, da bode najino življenje samo ena dolga pot — na njej nama bodo dehtele rože

in tulipani, krizanteme in mirte... — Obljubljal, prisegel, rotil ji je ljubzen, kakor mnogo mladih fantov, ki se zavedajo samo današnjega dne.

O bodočnosti, eksistenci malo pomisljajo, saj živijo sedanjosti, momentu. Morda res tako ljubijo, kaj zatrjujejo v hipni razburjenosti svojim ljubicam, čez par dni pa se jih ognje na potu. Saj tudi cvetočo rožo veselo jo ljubkajoč pripnemo na prsi, ko pa ovrene, jo vržemo proč, da padejo listi raztreseni v blato, ali pa jih veter raznese na vse strani in kraje...

V Aničino dušo je prišlo novo življenje. Ljubila je, bila je srečna, saj do sedaj ji nihče ni rekel stiska. Jo ji roko: tvoj prijatelj sem. In, da nima človek od zibel do mladeniških let drugega, kakor misel, da je v napotje vsem, da zanj ni mikavnosti življenja, ej, ali ni preseneteno, ko pride iz puščave, z debelim kamenjem posute poti na gladko, ki ga vodi na cvetoče, jasne poljane? Tu steguje roke po raskošju, prelestnosti cvetja in bogastva. Napiti, naučiti se hoče trudna duša — krasote do življenja.

Prišlo je tako, moralo je priti. Odšel je v temno noč pojoč melodijo vigilij.

Začetkoma se Anica ni zavedala svojega greha, toda sad je dozorel in ž njim gorje. Saj kamor krene, povsod brez domovja, brez svojcev in ljudje bodo s prstom kazali za njo, češ, mati taka, hči taka... Paovali jo bodo: vlačuga, nesramnica. Ali ljudje ne vedo, da ga je ljubila, in da ji je prisegal, rotil... Saj se je iz ljubezni pregrešila, se ni prodajala. Kaj more za to, če jo je pustil v nesreči, da jo je varal, se ji lagal.

V največji bedi in revščini zapuščena, zasramovana od vseh, še od onega, ki ji je nasul v življenje to gorje — je preplakala dneve in noči. V borni, vlažni podzemeljski sobici je dala življenje svojemu otroku. Pisala je Josipu, naj skrbi za otroka, ona je slabotna, ne more delati, preživljati sebe, skrbeti za otroka. Dobila je odgovor:

Ti nisi poznala niti očeta niti matere, a tvoj otrok, če že hočeš, naj pozna vsaj mater, ali pa stori tako, kakor je storila tvoja mati. Mene pusti v miru. Kar si zakrivila, trpi — sama.

Anica je zaplakala, pritisnila svoje dete na arce in ga s solzami poljubovala.

»Sinček moj, ti ne poznaš moredih skrbi trpljenja, pomanjkanja svoje

matere. Jaz ne morem živeti, tebe ne pustim na svetu, saj v hladnih valovih dobiva — rešenje.« Znova je zahteval, poljubljala otroka, ga zavila, vzela v naročje in šla v brezvezd-nato noč.

Tako privlačno, tako vabljivo so šumeli valovi, kakor bi hranili na dnu najlepše zaklade, bogastvo, raskošje. Anica se je opotekala do drevesa in poslušala...

Dete je zaplakalo, ona se je vzdaj-mila iz obupnih misli.

»Kaj sem hotela? Utopiti se s svojim otrokom? Ali sem mati? Proč od tu, proč, da me ne premaga obup v trenutku.«

Hitela je domov.

»Odpusti mi večni Bog, a daj mi moči, da pozabim na kupo, iz koje sem pila gorje. In ti moje dete, kar sem v ljubezni zakrivila, bodem v ljubezni poravnala. Spodvojeno močjo bodem skrbela za tebe, za tvoj blagor. Naj me svet preganja, naj me preklinja, samo da tebi prizanese, saj ti si nedolžna stvar. Sšitila te bodem pred hudobnim svetom, pred demoni in ko bodeš srečno ti, bodem srečna tudi — jaz.« In zasnila je sanje o zopetni bodočnosti.

prvi streljali, potem šele orožniki. Poznamo to podlo metodo še iz kazinske afere, a to poišče da se lažje dokazati, da Nemci lažejo.

Nekateri udeleženi orožniki so namreč pred popolnoma zanesljivo prišlo povedali, da Slovenci niso ne enkrat ustrelili, da torej Nemci lažejo.

Vojna na Daljnem Vstoku.

Poročilo admirala Toga.

Peto poročilo admirala Toga, ki ga je poslal 30. maja, se glasi:

Ko so se 28. t. m. ostanki ruskega brodovja pri otoku Liaucourt vdali, smo prenehali z zasledovanjem; koj nato pa smo opazili na jugozapadu obrežno oklopnico „Admiral Ušakov.“

Odposlali smo takoj proti omenjeni ladji oklopni križarki „Yvate“ in „Yakumo“. Ker se Rusi niso hoteli dati, smo „Admirala Ušakova“ potopili. Še ostalo posadko 300 mož smo rešili.

Ob petih popoldne ste četrti divizija in druga torpedna flotila napadli oklopnico križarko „Dmitrij Donskoj.“ Drugo jutro smo našli križarko na obrežju korejskega otoka Ullung, kjer je obtičala na skali.

Torpedni rušilec „Sadjanami II.“ je zvečer 29. t. m. ujel južno od otoka Ullung ruskega torpednega rušilca „Bjedovi“, na čigar krovu je bil Rožestvenski in še neki drugi admiral, obarajenja, in 80 mož; vsi so bili proglašeni za ujetnike. Križarka „Čitoze“ je na potu na sever potopila neko rusko torpedovko. Tudi križarka „Miitaka“ in torpedovka „Murakumo“ sta pogreznila nekega ruskega torpednega rušilca.

Po izpovedbah ujetnikov je uspeh pomorske bitke dne 27. in 28. maja tale: „Križar Suvorov“, „Imperator Aleksander III.“, „Borodino“, „Dmitrij Donskoj“, „Admiral Nahimov“, „Vladimir Monomah“, „Zemčug“, „Admiral Ušakov“, ena pomožna križarka in dve torpedovki — potopljene; „Imperator Nikolaj I.“, „Orel“, „Admiral Apraksin“, „Admiral Senjavin“ in torpedni rušilec „Bjedovi“ — ujeti. Potopili sta se tudi ladji „Oslablja“ in „Navarin.“

O usodi križarke „Almaz“ ni ničesar znanega. Naše brodovje ni mnogo trpelo. Vseh naših izgub na moštvo še ni mogoče dognati. Izgube naše prve divizije znašajo okoli 400 mož. 27. t. m. je bil lahko ranjen admiral Mizin.

V svojem šestem poročilu pravi Togo: Potrjuje se, da ste se potopili ruski vojni ladji „Oslablja“ in „Navarin.“

Tudi vest, da se je 28. t. m. potopil „Sisov Veliki“, se potrjuje.

Kolikor je doslej dognano, se je Rusom potopilo šest oklopnice, pet križark, ena obrežna oklopnica, transportni

ladji „Kamčatka“ in „Jatiš“ in tri torpedovke.

Zajeti ste dve veliki oklopnici, dve obrežni oklopnici in torpedovka „Bjedovi.“

Rusi so torej izgubili v celem 22 ladij v skupnem obsegu 153.411 ton.

Rusko poročilo.

„Ruskoje Slovo“ priobčuje tole poročilo v Vladivostok dospele križarke „Almaz“:

Ob prvem spopadu 27. maja je oklopnica „Imperator Nikolaj I.“ prva jela streljati na japonske križarke, ki so se nato umaknile. Rusko brodovje je nato plulo naprej proti severu v štirih kolonah. Admiral Rožestvenski je ladje formiral v bojno vrsto in prišel bitko. Japonci so poskušali obkoliti rusko brodovje. Oklopnica „Križar Suvorov“ se je borila z vso obupnostjo. Na krovu te ladje je petkrat izbruhnil ogenj, a je bil vedno pogasjen. Izborbo so se tudi bile ladje „Navarin“, „Senjavin“, „Apraksin“ in „Ušakov“, ki so tega dne ostale nepoškodovane.

Najljutejši boj se je pričel ob 1. uri popoldne in je trajal pozno v noč. Potopili ste se pomožni križarki „Rus“ in „Ural“; njih posadke so se rešile na druge ladje. „Imperator Nikolaj I.“ je obtičal na skali, „Orel“, čigar dimniki in jambori so bili odstreljeni, je bil v plamenu, križarka „Avror“ je bila takisto zadeta in je izgubila svoje jambore. Dve ladji tipa „Borodino“ sta se nagnili na stran, a ste se še držali na površju.

V tem času se potopile tudi tri japonske ladje.

Ob zahodu solnca je bil odbit prvi napad japonskih torpedovk. Kaže se, da Japonci pretiravajo svojo zmago. Parnik „Inoire“ je bil navzoč pri bitki.

Admiral Nebogatov je bil ujet, ker je „Imperator Nikolaj I.“ obtičal na skali. Admiral Rožestvenski je dal v bitki v soboto zvečer signal „Nehajte streljati, sovražnik se umika!“

Torpedni napadi so se pričeli ponoči. Morje je bilo silno viharo, zbog tega so se tudi potopile vse poškodovane ladje.

Poveljnik križarke „Almaz“ je še videl, da ste se potopili ena japonska križarka in ena topničarka.

Ladje, ki so se rešile v Vladivostok.

„Rus“ poroča iz Vladivostoka: Križarka „Almaz“ je dospela v zaliv Zolotoj rog 29. maja ob 6. uri zvečer. Iz daljave se je videlo, da so dimniki poškodovani in deloma odstreljeni jambori. Na salutne strele „Almaz“ je odgovarjala admiralska ladja „Rosija“. Na obrežju je bila zbrana velika množica ljudi, ki je ladjo pozdravila z „urav-klici.“

30. maja ob 11. uri dopoldne je dospela v Vladivostok torpedovka „Grozni“. Njen poveljnik poroča, da se je „Grozni“ boril več ur z neko

veliko japonsko torpedovko, ki ga je zasledovala; končno se je posrežilo japonsko torpedovko potopiti. Na „Groznem“, ki je ostal nepoškodovan, je bilo ubitih pet mož.

Kasneje so se dospeli v Vladivostok križarka „Izumrud“, torpedovka „Grozateljnik“ in torpedni rušilec „Brav“, na čigar krovu je bilo 197 mož in štirje častniki s oklopnice „Oslablja“.

Uporni ruski pomorščaki.

Iz Petrograda se poroča: Vesti o upornosti moštva zlasti na ladjah „Nikolaj“, „Orel“ in „Apraksin“ so vzbudile v tukajšnjih vojaških in vladnih krogih največje vznemirjenje. Posadke so častnike prisilile, da so razobesili belo zastavo in se vdali. Mašinisti so takoj po prvem strelu ustavili svoje delo. Druga častnika na oklopnici „Orel“, ki je hotel ladjo razstreliti v zrak, so uporniki prijeli, ga stekli in ranili.

Ujeti ruski častniki.

Kakor poročajo iz Tokija, je cesar pooblastil admirala Toga, da sme na častno besedo izpustiti častnike z ladij „Orel“, „Nikolaj I.“, „Apraksin“ in „Senjavin“, in sicer z ozirom na to, ker so se sami prostovoljno vdali.

Admiral Nebogatov sme poročati o bitki.

Japonski cesar je dovolil ujetemu admiralu Nebogatovu, da sme o pomorski bitki poročati carju in mu poslati izkaz v bitki ubitih, potopljenih in ujetih Rusov.

Parlamentarni položaj.

Dunaj 31. maja. V vodilnih parlamentarnih krogih so prepričani, da v pobinkoškem zasedanju poslanska zbornica ne dožene proračuna; niti odsek najbrže ne izvrši tega dela. Ker pa 30. junija poteče sedanjí proračunski provizorij, bo treba misliti na novega, ki se bo raztegal do konca tekočega leta ter se dognal parlamentarno, za kar pa je 14. dnevnó zasedanje prekratko, ker je treba prvega branja, obravnavanja v odseku, drugega in tretjega branja. — Ako nastopijo v ogrskem državnem zboru redne razmere, česar pa ni pričakovati, dobi avstrijska poslanska zbornica kot prvo točko v rešitev carinsko in trgovinsko pogodbo z Nemčijo. Ostali čas bodo izpolnile manjše predloge in odsekova poročila. — Prekoračeni krediti pri gradnji alpskih železnic ne pridejo na vrsto, ker ima vlada že izkustva, da ni dobro zavleči zasedanja na mesec juli.

Novi deželnozborski volilni red za Češko.

Praga 1. junija. Med konzervativnimi in ustavovernimi veleposelniki se je doseglo sporazumljenje glede vladnega zakonskega načrta o spremembi volilnega reda za češki deželni zbor. Dosedaj so tvorili ve-

leposelniki samo eno volilno skupino, tako, da so si ustavoverni veleposelniki morali svoje mandate vsakikrat posebej pridobiti potom kompromisa. V naprej se razdeli veleposestvo v pet okrajev ter se trije mandati zagotove konzervativnim, dva mandata pa ustavovernemu veleposestvu.

Kriza na Ogrskem.

Budapešta 1. junija. Češko radikalni poslanec Klofač obiskuje v družbi praškega odvetnika Šobotke radikalne poslance neodvisne stranke. Vodi ju okoli poslanec Polonyi. Včeraj je bil Klofač na čast banket, pri katerem je Klofač v napitnici pozival k madjarsko-češki prijateljski zvezi. Poudarjal je, da je češki narod naklonjen madjarskemu boju ter si prizadeva, pospeševati ta boj z vsemi sredstvi, ki so mu na razpolago. — Nekdo je vprašal poslanca Polonyja, kakšni dogovori se vrše s Klofačem. Odgovoril je, da so bili razgovori zelo zanimivi, vendar se je Klofaču dalo razumeti, da se neodvisna stranka s tako malo češko frakcijo ne more pogajati, pač pa bi stopila neodvisna stranka rada v zvezo s češkim narodnim svetom, ki zastopa ves češki narod, da se dogovore o sredstvih in potih, kako je pobijati skupna sovražnika Čehov in Madjarov, absolutizem in nemštvo.

Budapešta 1. junija. „Magyar Hirlap“ poroča, da je Fejervaryjevo ministrstvo že sestavljeno in da proglasi uradni list še ta teden odstop Tiszovega in imenovanje novega ministrstva. Grof Tisza pojde že jutri na Dunaj v avdijenco k cesarju.

Dogodki v Macedoniji.

Solon 31. maja. Blizu vasi Malcica je bila bitka med turškim vojaštvom in bolgarsko četo načelnika Sandalinskega. Bolgari so se junaško borili ter so izgubili štiri mrtve, štiri ranjene pa so vzeli s seboj. Med ubitimi je tudi tajnik organizacije, Nedelčev. — Pri vasi Stojacovo so neznani Grki ubili tri Bolgare.

Nemiri na Ruskem.

Petrograd 1. junija. Plemski zbori v Erišanu in Tiflizu so sklenili, da zahtevajo od petrogradske vlade avtonomijo za Kavkaz. Ako se tej zahtevi ne ugodí, lahko pride v Kavkazu do splošne vstaje.

Moskva 1. junija. V Rigi se je izvršil napad z bombo na policijskega načelnika Jareckega. Jarecki je težko ranjen. O napadalcih ni sledu.

Atentat na španskega kralja.

Pariz, 1. junija. Španski kralj Alfonz XIII., ki je na obisku v Parizu, se je vračal sinoči po polnoči v spremstvu predsednika Loubeta od operne predstave. Njuna voza je sprem-

ljala na obeh straneh močna eskorta kirasirjev. V Rue de Rivoli je nekdo iz množice vrغل bombo, ki se je tikala kraljevim vozom razpočila. Kirasirski stotnik, ki sta jezila vsak na eni strani kraljevega voza, sta padla na konj, ker sta bila oba konja zadeta od kosov bombe. Ranjena pa sta bila lahko. Kralj ni bil prav nič zadet. Razen obeh stotnikov je bilo zadetih še osem oseb. — Napadalec so prijeli, je baje španski anarhist, ki je nalašč s tem namenom prišel v Pariz.

Pariz, 1. junija. Bomba je bila vržena iz neke hiše, kjer se je takrat vršila hišna preiskava. Občinstvo je prirejalo kralju živahne ovacije. Kralj je ostal dobre volje ter se šalil. — Na isti poti, po kateri se je kralj peljal, so našli še eno bombo, ki se ni hotela razpočiti.

Občni zbor odvetniške zbornice kranjske.

Dne 31. pret. m. popoldne se je vršil letni občni zbor kranjskih odvetnikov po prijavljenem dnevnem redu. I. Predsednik dr. Majaron je konstatiral sklepčnost in pozdravil navzoče kolege. V svojem nadaljnjem govoru je najprej omenjal, da je zbornica izgubila v preteklem letu dva ljubljana. Koncem lanskega leta je gospod dr. Ahazhizh v Ljubljani resigniral na svojo advokaturu, a obdržal ga vsi kolegi še nadalje v najboljšem spominu (Pritrjevanje). Januarja meseca pa je umrl g. kolega Brunner v Kočevju in predsednik prosi navzoče, da se v znak sožalja dvignejo s sedežev (Se zgodi).

Predsednik potem prečita pismo, kateremu g. odvetnik dr. Munda naznanja, da se radi starosti koncem tega meseca odpove odvetništvu, da ne more prevzeti nobene funkcije več in se sedaj posvaja od vseh svojih ljubih kolegov. Predsednik pripomni k temu: Tako se bo ločil iz naših vrst mož, ki je skoraj 40 let dika našega stanu in ki si je za zbornico pridobil veliko zaslug. Imenovan je bil odvetnikom z min. razpisom od 13. septembra 1865, za Radoljico. Ko se je koncem l. 1870, preselil v Ljubljano, je bil potem nepretgoma član odbora in član disciplinarnega sveta, zadnjih 7 let tudi predsednik disc. sveta. To je najbolj dokaz, kakšno zaupanje je užival pri svojih kolegih, katerih je bila dolga vrsta z različnim političnim prepričanjem. To trajno zaupanje pa je bilo povsem opravičeno v dejstvu, da je gospod dr. Munda vedno izpolnjeval vestno svoje dolžnosti in nad vse varoval dostojanstvo svojega stanu, posebno pa še kot funkcionar se odlikoval po objektivnosti in kolegijskosti. Ako se torej sedaj loči od nas, stori to lahko v neprecenljivi zvesti, da med svojimi kolegi ni imel nikdar nobenega osebnega nasprotnika. Zaslužil je v polni meri „otium cum dignitate“ in mi želimo, da bi ga užival še dolgo vrsto let. Od njega se poslavljamo z zagotovilo, da ga bomo ohranili vedno v najboljšem spominu kot ljubega kolega in dičnega člana naše zbornice. (Občno, glasno pritrdjevanje). — Pa še drugo dejstvo — nadaljeval je predsednik — je tu, katerega se moramo danes z veseljem in ponosom spominjati. Gospod kolega dr. Anton Pfeiferer bo čez nekaj dni praznoval 40letni jubilej svojega odvetništva. Imenovan je bil z

Koristka.

Povest.

(Dalje.)

„Rajše, kakor pa da bi posnemal tvoj zgled. Kakšni so bili časih tvoji nazorj. Najhušji si bil med revolucijonarji, vse si hotel uničiti, zdaj pa, ko te je smrt enkrat malo zlasala, zdaj pa hočeš iti med filistre. Jaz te že vidim, kako boš kmetskim fajmoštrom pisaril ponižna pisma, naj ti poverijo prebarvanje starih svetnikov. In naposled se boš še oženil in z zakonito urejenim pomnoževanjem človeštva grenil sebi življenje in povečeval splošno bedo.“

„Ne prijatelj, tega pa ne doživíš,“ je s poudarkom rekel Jaklič. „Res, da sem se med boleznijo nekoliko izpremenil. Tistih nazorov, zaradi katerih smo se tolikokrat in tako burno prepirali, nisem več. Danes sem tvojih nazorov, danes verjamem kakor ti, da je mogoče izpremeniti sedanjó uredbo človeške družbe, ali na drugačen način, kakor delate vi.“

Z drugega konca podstrešja se je zdaj oglasil lirični pesnik, ki je doslej molčel ležal na svoji postelji in zijač v strop. Z globoko melanholijo je vzdihnil: „Polovica kranjske klobase bi mi bila ljubša, kakor vse te bedarije o

človeštvu in o socialnih pravicah in krivicah. Ko sem vaju poslušal, mi je bilo tako pri srcu, kakor zdravemu človeku, kadar ga zapro v norišnico.“

Ta materijalistična izjava liričnega pesnika je družbo spomnila, da mora tudi večerjati in je naredila konec vsem razpravam.

Po dolgih tednih je bilo pri Rozmanki pod streho ta večer zopet veselo življenje. Prvič po dolgih tednih so prijatelji zopet videli polne čaše vina in se radovali in smejali in prepirali kakor v najlepših dneh ter z veselimi upanji gledali v prihodnost.

Med šumnim početjem ni nihče zapazil, da je bil Jaklič naenkrat umolknil in pazno poslušal petje, ki se je slišalo iz prvega nadstropja. Sladko in vabljivo je donela pikantna operetna arija, ki jo je pela Olga v svoji sobi in v Jakličevem srcu je kar zavrelo, ko je koj nato slišal preprosto domačo pesemco.

„Zavriskaj zapoj, da bom vedla da s' moj“ je zdaj zaorila tudi družba pod streho, ko je začela Olginó pesem, Jaklič pa je stisnil zobe in zadušil divje valovanje svojih čuvstev. Spadal je med tiste ponosne ljudi, ki se ne ganejo, tudi če vidijo, da je šla sreča njihovega življenja v nič.

IX.

Gledališka sezona je bila končana. Ravnatelj Mondheim se je sicer pošteno trudil, pregovoriti Olgo, naj gre z njim, ali ves njegov trud je bil brezuspešen. Instinktivno je Olga čutila, da bi v tujini bila veliko na slabšem kakor v Ljubljani, zlasti ker je uvidevala, da nima čisto nič talenta za dramatično umetnost in da bo pri gledališču vedno samo koristka. Sama si je rekla, da bo v Ljubljani lahko še nekaj let tudi kot koristka imela ugodno pozicijo, drugod pa bi od prvega dne ne bila nič na boljšem, kakor druge koristke.

„A kaj potem? Kaj, ko odcvete lepota?“ je vpraševala gospodična plem. Falkenburg, ko je od Olge jemala slovo.

„Na to ne mislim! Uživati hočem sedanost; sedaj, dokler sem mlada, hočem zadostovati svojim željam; kaj bo na starost, mi je vseeno. In če bom morala po hišah krožnike pomivati, me tudi ne bo bolelo, kakor bi me sedaj bolelo, če bi morala zopet nazaj v bedo.“

„Olga, Olga,“ je vzdihovala plem. Falkenburg, pomisli, da je Ljubljana majhna in da je tu malo lahkomišelnih ljudi, ki se dajo žepe izprazniti. Sploh delaš ti z moškimi preveč brezobzirno — „Praznim moškim žepe, dokler je

kaj v njih,“ se je Olga prešerno smejala in poljubila šminkane ustnice stare igralkke. „Na svidenje, če ne na tem, pa na onem svetu.“

Vlak je oddrhal. Stara igralka je solznih oči pošiljala iz kupeja zadnje pozdrave. Olga pa jih je s solznojasnim smehljajem vračala, dokler niso izginili zadnji vagoni. Potem se je lahkega srca vrnila v mesto. Njej niti slovo od zveste Falkenburg ni bilo težko, kaj še od drugih igralk in igralcev. Niti pojmla ni, kako da so se tako težko ločili, ker ni imela smisla, da more kdo kakega človeka resnično rad imeti. Olga je ljubila le samo sebe in nikogar drugega na svetu.

Lahkih korakov se je vračala v mesto. Pri hoji se je njena vitka dasi polna postava koketno zibala. Koder je šla, je vzbujala zanimanje. Moški so jo z jasnimi pogledi pozdravljali od daleč in se občuduje ozirali za njo, ženske so jo zavistno motrile in če so še tako slabo o njej sodile in jo še tako neusmiljeno opravljale, priznati so ji morale vendar, da je lepa kakor spomladanski dan.

Tu in tam se je Olga ustavila in pokramljala s kakim znanim gospodom nalašč, da bi ljudi jezila in jih izživala. Če je zapazila, da jo kdo zaveda

ali sovraži, ji je to bilo največje zadoščenje.

Doma je izvedela veliko novico. Jaklič je zapustil hišo. Kar nenadoma je odpovedal stanovanje in se izselil. Rozmanka je izvedela od Sodarja, da je Jaklič najel v mestu atelje, češ, da mora imeti primerno stanovanje, če hoče kaj zaslužiti.

Olga je prej vedno nagovarjala svojo mater, naj Jakliča in njegove tovariše odpravi iz hiše, ko pa je zdaj čula, da se je njena želja izpolnila, je je obšla globoka nevolja. Sama ni vedela zakaj. Izogibala se je Jakliču tako skrbno, da je po več tednov ni videl; nikdar ni govorila z njim in ga niti pogledala ni, a vendar jo je zdaj jezilo, da je odšel.

„In kaj pravijo njegovi tovariši?“ je vprašala Olga svojo mater in legla na zofa.

„Vesele se; čim več zasluži Jaklič, toliko bolje se jim godi. Ko je bil Jaklič bolan, so zanj skrbeli, zdaj, ko je zdrav, skrbí on zanje. Rekla sem mu že večkrat, da je prijateljem že trikrat povrnil, kar so zanj storili, a vendar plačuje zanje vse. Kdo ve, kje dobiva denar!“

(Dalje prih.)

min. razpisom od 6. maja 1865 odvet-
nikom v Ljubljani, a zaprisežen je bil
pri tukajšnjem deželnu sodišču dne
13. junija 1865., tako da dne 13. junija
poteče 40 let, odkar faktično izvršuje
odvetništvo. Tudi g. dr. Pfefferer, vse-
stransko visokospoštovani mož, je dika
našega stanu, tudi on ima za poslo-
vanje naše zbornice prav posebnih za-
lug. Do 1. 1898., torej nad 30 let, je
bil redno član odbora in disciplinarnega
soda, in od 1. 1888. do 1. 1898. je bil
predsednik zbornice in obenem pred-
sednik disciplinarnega sveta, vedno
časten in vreden zastopnik naših inter-
esov. Da on še danes ne stoji na čelu
zbornice, tega, kakor znano, gotovo
niso krive njegove lastnosti, ki ga dičijo
kot osebo, prav posebno pa še kot na-
šega kolego. Naš starosta je, ki od
nekaj ura vse naše spoštovanje. Zdej
po praznovanju 40letni jubilej.
Mislim, da današnji občni zbor iz pol-
nega srca pozdravlja ta jubilej (soglasno
priznanje) in izrečno naroča odboru,
naj v imenu vse zbornice na primeren
način gospodu jubilarju izreče najprej-
nejše čestitke in ga zagotovi ne-
omajne kolegijske vdanosti. (Občno
odobravanje.)

Nato so bili imenovani zapisni-
karjem g. dr. Vodušek, overovateljem
pa gg. dr. Ravnihar in Kokalj.

(Konec prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 2. junija.

— **Grditelji Strossmayro-
vega spomina.** Nismo še doživeli
ustudnejšega atentata na čast in po-
štenje velikega moža, kakor je bil
atentat, ki so ga storili klerikaleci na
čast in poštenje umrlega Strossmayera.
Gotovo je bil Strossmayer eden največ-
jih in najslavnejših mož zadnjega sto-
letja. Sto in stokrat se je čulo, da so
največji možje zadnjega polstoletja
Gladstone, Bismarck in Strossmayer.
To slavo si je pridobil s svojim delo-
vanjem, s svojim zgodovinsko znamenitim
nastopom proti papeževi nezmotljivosti
na vatikanskem koncilu, z ustanovitvijo
svoobodnemiselnih znanstvenih in kul-
turnih zavodov, s svojimi velikodušnimi
podporami narodnih nekonfesionalnih
naprav in s svojim odločnim nasproti-
vanjem vsemu klerikalizmu, kulturnemu
in političnemu. Strossmayer je bil ideja
duhovnik ali smrtni nasprotnik kler-
ikalizma. A komaj je zatisnil oči, je
bil že klerikalca drhal na delu, da
je bil čast in poštenje škofa Stross-
mayera, da predstavi tega vzorno zna-
čajnega in rodoljubnega vladiko kot
črnega klerikalca. To je tako infamno,
da se mora dostojnemu človeku studiti.
Studi se tudi vsem spodobnim Hrvatom
in spletsko „Jedinstvo“ se je ogorčeno
oglasilo proti takemu početju kranjskih
klerikalcev in zahtevalo, naj se sloven-
ski klerikalni poslanci odpovedo „Slo-
venecu“ ali pa naj hrvatski poslanci
izstopijo iz levega kluba „Slovenca“
je to seveda razkačilo. Tako že dolgo
ni bil moralno oklofutan, kakor zdaj,
ko se je dvignilo proti njegovemu po-
četju „Jedinstvo“. To „Jedinstvo“ je
narodnonapredni stranki že davno na-
sprotno in že dolgo let našega lista ne
dobiva. O „Slovenčevem“ grdenju
Strossmayrovega spomina torej „Je-
dinstvo“ ni izvedelo iz našega lista, iz-
vedelo je to drugod in sicer najbrž od
hrvatskih poslancev, ki so že
dlje časa ogorčeni nad „Slovencem“.
Sicer ne verjamemo, da bi se že zdaj
to zgodilo, kar zahteva „Jedinstvo“ ali
nastop „Jedinstva“ je vsekakor karakte-
rističen pojav in dokaz, da so že naj-
konzervativnejši Hrvatje siti klerikalnih
gorcev.

— **Klerikalna nesramnost.**
Razkrili smo škandalozno postopanje
gotovih duhovnikov iz novomeške oko-
lice zlasti glede milijarije. Prizadete
ljudi je to spekle in kuhali so maščo-
vanje. Tožiti se seveda ne upajo, ker
je vse resnica. Pač pa so se spravili
na moža, ki ga imajo na sumu, da nam
časih kaj piše. Zdej, čez nekaj tednov,
so ga v „Slovenca“ in v „Dolenjskih
Novicah“ napadli in ga obrekujejo prav
po farško. Podtikajo mu celo dopise,
katerih ni pisal in s katerimi ni v no-
beni zvezi. Dotični gospod nam ni pisal
ne o Ogrinovem Tonetu s Tunjic in o
pogrebu gospe Milerjeve, ne o farški
branihici v Kandiji; niti ene besedice
v teh zadevah. Tudi je laž, kar trdita
omenjeni klerikalni cunji, da smo do-
tičnega gospoda za njegove dopise o
milijariji dobro plačevali. Dotični gospod

ni nikdar niti krajcarja zahteval in ni
nikdar niti krajcarja dobil za svoj trud.
Pisal je zastoj, pisal iz dobrega na-
mena, da ljudstvu pomaga, pisal, ker
so ga ljudje za to prosili. Seveda, tega
katoliški duhovnik sploh ne razume, da
se kdo za ljudstvo trudi, ne da bi od
tega kaj imel.

— **Napisi na novi železnici
Dunaj-Trest.** Iz našega uvodnega
članka z dne 26. maja povzema celovški
„Mir“ glavne misli in dostavlja: „Nova
železnica bo tekla skozi slovensko slo-
zemljo, po naših tleh, a naš rod in
jezik naj bi se na tak nezaslišan način
preziral! Ne! To bi bilo vendar že ne-
koliko preveč! Ako je državna železnica
napravila na progi Beljak-Pontabell tudi
slovenske napise, je pač edino le pa-
metno, ako jih napravi tudi na novi
železnici, ako hoče ostati dosledna, ako
se noče vdati nemško-nacionalnemu
kričaštvu. Sramota bi pač bila tudi za
nas koroške Slovence, ako bi hoteli
prenašati tako preziranje s strani na-
prave, katera se hoče vzdrževati z
našim denarjem. S krvavimi žulji slov-
naroda se gradi nova železnica, slov-
narod jo bo vzdrževal v veliki meri s
svojimi doneski, a zato naj bi isti ne
imel pravice, da bi se njegov jezik
rabil na nji! Od Trsta pa do Ce-
lovca mora imeti slovenščina
svoje mesto na novi železnici
povsod! To je naša neomajljiva za-
hteva! Sram bi nas moralo biti, ako bi
bilo drugače! Na noge torej, koroški
Slovenci, pokoncu, naše slov. občine in
drugi zastopi, in zahtevajte, odločno
zahtevajte, da se upošteva na novi že-
leznici jezik ljudstva, po katerega tleh
bo tekla nova železnica! Ravno tako
pa upamo, da bodo tudi slov. državni
poslanci storili svojo dolžnost in pove-
dali vladi, da Slovenec nikakor ni
voljan pripustiti, da bi se zaničeval
njegov jezik pri napravah c. kr. vlade!“

— **Imenovanja in prestav-
ljenja v poštni službi.** Imeno-
vani so bili: pomožna uradnica Te-
rezija Haslinger za poštarico v
Beli peči; poštna upravitelja Ma-
rija Lilek v Podnartu za pošta-
rico v Javorčniku; Marija Pakič
za poštno ekspedientko v Lokvah
in Marija Franotich za poštno
odpraviteljico v Tontej; pomožni urad-
nik Jakob Zobo poštini ekspedi-
jentom v Trstu 10, odpraviteljica
Eliza Hofer za poštno uradnico v
Motovanu in Elvira de Fabris
za Tržišč. Prestavljeni so bili: po-
štarica Vincencija Debave iz
Železnikov v Graho vo na Gerškem,
poštna uradnica Tekla Jašovec iz
Kočevja v Ljubljano; Alojzija Ber-
let iz Borca v Kočevje in poštna
upraviteljica Hermenegilda Ko-
kalj iz Javorčnika v Podnart.

— **Izlet pevskega zbora
„Glasbene Matice“ na Go-
renjsko prihodajo nedeljo, dne 4. ju-
nija, se vrši ob vsakem vremenu in je
zasnovan za cel dan. Odhod iz Ljub-
ljane jutraj ob 5. uri. Vozni listki
do Žirovnice. Odbor prosi, da bi se
vsi, ki so se prijavili za izlet, izključno
posluževali le tega vlaka, ker
sicer zamude počastitev Pre-
šernovega doma na Vrbi. Tam
se bodo peli trije zbori in bo nagovor,
nato fotografiranje izletnikov krog Pre-
šernove hiše. — Zajetek bo že v Žirov-
nici v Čopovi gostilni takoj po prihodu
vlaka. Obed je naročen v Begunjah
pri gosp. Avseniku ob 1. uri za vse
pevce in pevke in njih rodbinske člane
in prijatelje, ki so se zglasili, to je za
84 oseb. Kuvert po 1 K 60 h. Za ta
skupni obed dobre vsi priplaščenci po-
sebne listke. Popoldne je v gostilni
g. Avsenika prosta zabava s petjem in
plesom. — Povratek v Ljubljano čez
Lesce ob 7. uri 45 minut, prihod v
Ljubljano ob 9. uri 5 min.**

— **Za pisatelja Podrav-
skega** so darovali nadalje tiste št.
gospodje in dame: Mela Kokalj,
poštna asp. pri Sv. Luciji ob Soči,
zbirko 31 K 30 vin., in sicer so da-
rovali: Aninka Gerželj, učiteljica,
Julij Peter, nadinženir, Neime-
novan, Josip Kenda, kovaški
mojster, Dinko Dinčević, potnik,
Gustav Zerbs, stavbeni uradnik,
Anton Mikuž, gostilničar, po 1 K.
Mela Kokalj, poštna asp., Ign.
Kovačič, veleposestnik, Jožef Bi-
lek, inženir, po 2 K, Lucijan Ko-
vačič, c. kr. poštar, 5 K in več dru-
gih skupaj 1 K 30 vin.; Andrej
Rape, nadučitelj v Smedniku, 2 K,
Fran Anderwald, trgovski knji-
govodja, 2 K, Janko Kocjan, od-
vetniški sollicitator v Ljubljani, 2 K,
Pavel Lozar, trgovec v Ljubljani,

2 K in Mirko Česnik, dež. urad-
nik v Ljubljani, 1 K. — Iskrena za-
hvala!

— **Kranjska podružnica
avstr. pomožnega društva
za bolne na pljučih.** Podružnici
došli so v zadnjem času naslednji zneski
kot prispevki ustanovnikov in društ-
venikov, oziroma kot darila: iz okraj-
nega glavarstva radovljiškega
1308 K 20 h. (K tej vsoti so prispevali
glavni ravnatelj Karel Lukmann 200 K,
jeklarnica v Beli peči ter stavbna pod-
vzvetja G. Ceconi, A. vitez Pischof in
Rella & Ko. po 100 K, nadinženir
Luner 50 K, ravatelj Trappen 40 K
i. t. d.), iz okrajega glavarstva
litijškega 154 K. (K tej vsoti so
prispevali kot podporniki občinski zastop
v Zagorju, predilnica bombaza Schwarz
in Lublin in g. dr. Odendall v Litiji),
in od „Društva zdravnikov na
Kranjskem“ 100 K kot prvi usta-
novni obrok.

— **Zabavni večer na Glin-
cah** v salonu Traunove restavracije
priredbe gojenci ljubljanske dramatične
šole v nedeljo 4. t. m. ob 7. zvečer.

— **Kmetška zabitoost.** Po-
ročali smo v petkovi številki pretek-
lega tedna o rojstvu Antikrista,
namreč, da ga bo po mnenju bab
rodila stara baba coprnica v babilon-
skem stolpu. V nekaterih vaseh
okrog Vrhnike pa tem babam ne
verjamejo, ker so popolnoma prepri-
žani, kar so jih njih očetje že ušli,
da pride Antikrist, ko se bo pisalo
2000 ne v babilonskem stolpu, mar-
več na — Vrhniki na dan. Tam bo
imel tudi prvo pridigo po prvem
maševanju. Zmedel bode ves svet.
In zakaj pride na Vrhniki na svet?
Zato, ker imajo tam tudi cerkev na-
robo. Vse cerkve po svetu so baje
obrnene proti solnčnemu vzhodu,
le vrhniška farna cerkev gleda proti
zahodu in dela s tem izjemo. — Še
95 let imajo Vrhniki do onega
časa. Ti ubogo zabito kmetško ljud-
stvo.

— **Ponesrečenec.** Poročali
smo že, da se pogrčša J. Jako-
mine iz Brezovice. Šele sedaj,
čez 15 dni, so ga našli iskajoči možje
mrtvega v rovu, po katerem teče
voda. Preispil se je žganja, šel naj-
brž pit vodo ter obžal.

— **Požar.** Včeraj popoldne je
gorelo v Jaršah pri Mengšu po domače
„pri Čelendru“ in „pri Janezku“. Po-
gorelo je vse in so živino komaj re-
šili. Na lice mesta sta došli domžalska
in menška požarna bramba.

— **Turistom,** ki lezejo čez
Planinco na Krim, se nudi prilika,
da si ogledajo na Planinci čudno in
veliko jamo, ki je neizmerno velika
in dolga. Nekateri trdijo, da je po
pol km. dolgotosi ozež rov, ki vodi
podlugu uro pod zemljo. Jama je
interesantna in jo priporočamo iz-
letnikom. Na Planinci je tudi vele-
stara cerkvice. Sezidal jo je baje
grof Auersperg, kot izpolnitev ob-
ljube, ki jo je naredil za srečni izid
borbe z medvedom. — Na Krim se
pride najlažje, če se pelje do postaje
Praserje in potuje skozi Podpeč na
Planinco in skozi to vas na cilj Pot
se vleče tri in pol ure.

— **Nesreča.** Dne 31. maja po-
poldne je šel posestnik Jože Krč, po
domače „Andrejček“ iz Suhe pri Pre-
doslah (pri Kranju) na polje orat. Vzel
je s seboj puško, da bi vrane streljal.
Pri oranju je nastavl nabit puško z
napetim petelinom v plug tako, da je
bila cev puške proti njemu obrnjena.
Pri oranju se je puška sprožila in strel
mu je v pravem pomenu besede odtrgal
pol glave, tako da so možgani okrog
raztreseni ležali.

— **Kadilnikova kočja** na
vrhu Golice se slovesno odprla v
nedeljo, dne 18. junija. Slav-
nost se prične ob enajstih dopoldne,
tako da pridejo pravdošasno tudi tisti
izletniki, ki odpotujejo iz Ljubljane
s prvim jutranjim (planinskim) vla-
kom. Prireditev in nadzorovanje ve-
selice je prevzel damski komitè, na
čelu mu gospa Minka Ogoreševa iz
Ljubljane. Koča bo opremljena z
vsem potrebnim; za pijačo in čaj in
za mrzla jedila bo skrbnjeno; kuhali
se bo tudi golaši. Ker se vrši otvo-
ritev v najlepšem pomladanskem
času, ko bo Golica vsa v cvetju,
naj ne zamudi nobeden prijatelj pla-
ninstva udeležiti se krasnega izleta.

— **Dopolnilna državno-
zborna volitev za Maribor.**
„Nemško društvo“ v Mariboru je spre-
jelo na svojem shodu 30. m. m. eno-
glasno kandidaturo „večnega študenta“
Wastiana. Nadalje je društvo pozvalo
občinski svet, naj odločno nastopi, da
izpraznjeno notarsko službo v Mariboru
čimprej zopet nastopi nemški notar.
— Drugi dan po shodu pa se je ogle-
silo v graških listih mariborsko
obratno društvo, ki pravi, da je k
„velikemu“ shodu nemškega društva,
pri katerem se je postavil Wastian za
kandidata, prišlo le 15 oseb, a še med
temi jih je bilo več od zunaj.

— **Stari denar najden.** V
Sevnici so našli delavci pri kopanju
neke kleti glinasto posodo, v kateri

je bilo nad 1000 raznih srebrnjakov
iz 16. stoletja, kakor denar cesarja
Maksimiljana I., Ferdinanda I. in
raznih škofov. Denar je gotovo nekdo
v oni dobi zakopal pred Turki.

— **Tržaška podružnica
„Slovenskega plan. društva“**
priredi v nedeljo, dne 4. junija t. l.,
celodnevni zabavni društveni izlet na
Artviže Slivje.

— **„Vesna“ na Dunaju** pri-
redi svoj IV. redni občni zbor dne
3. junija t. l. pri Richterju III, Renn-
weg št. 3 ob 8. uri zvečer.

— **Za Mariborom še Dunaj.**
V dunajskem občinakem zastopu je
predlagal dr. Krumpholz, naj se
dovolijo na mestnem ozemlju (zido-
vih, plotovih itd.) le objave v nem-
škem jeziku.

— **Umrli je v Kraljevem Gradcu**
podpolkovnik Angelo vitez Jedina,
ki je služil mnogo let prištajerskem
pešpolku št. 87 ter je bil s sloven-
skimi fanti tudi na Kreti kot stotnik.

— **Hitra smrt.** Fr. Oblak,
posestnik iz Brezovice je bil zelo
božjasten. Šel je v Ljubljano po
zdravniško pomoč. Tu pa se zgrudi
v Kolodvorski ulici naenkrat na tla.
Kmalu je umrl.

— **Ptiček v kletki.** 17letni
pekovski vajenec Avgustin Simeno,
ki je rojen v Ljubljani in pristojen
v Kamniku, se je ušil pri različnih
mojstrih, toda vsled predolgih rok ni
izel nikjer obstanke. Povsod, kjer so
ga spodili iz pouka, ali odkoder je
sam ušel, jih je pozneje hodil še
vedno „požiravljati“. Policija ga je
sicer iskala, toda pobalin je imel dolgo
časa srečo, a slednjič se vendar ujel.
Ko je v sredo pončel po Tržaški cesti
patroloval policijski stražnik Franc
Klanšičar, je začul v hiši št. 4 vpitje.
Ko je šel takoj pogledat, kaj je, mu
je neki gospod s pekovskim mojstrom
g. Okornom oddal Simenca, ker je
bil vlomil v Okornovo skladišče in
si nabral 30 kg moka. Pobalin je že
preje pokradel Okornu obleko, ogo-
ljal v Šiški neko žensko za 18 K,
izvršil nekaj tatvin pri svojem bivšem
učnem mojstru g. Stoparju in je tudi
sumljiv vlom, o katerem smo že
poročali, da je dne 31. maja Ivanu
Roju nekdo vlomil na Martinovi
cesti št. 19 v stanovanje in mu ukra-
del uro z verižico in nekaj denarja.
Simeno je bil v kljub svoji mladosti
zaradi tatvine že trikrat predkaznovan
in ga vsekakor čaka še izredno lepa
bodočnost.

— **Čuden slučaj** se je dogo-
dil včeraj v hiši št. 24 na Rimski
cesti. Zvečer se je bil namreč v hlevu
odpel Paichljev konj in prišel na dvor-
išče, kjer ga je kočijaž Fran Zabret
prijel, baš ko je zaigrala na vrtu g.
Zajca godba, ki je konja prestrašila.
Postal je divji in zgrabil Zabreta za
desno roko, ga vrgel na tla, nanj z
obema sprednjima nogama pokleknil
in ga grizel dalje. Izpustil ga je šele,
ko ga je kočijaž zgrabil za smrček.
Letal je nekaj časa še po dvorišču,
a so ga slednjič le uveli in ga dejali
zopet v hlev, kjer je moral godbo
dalje poslušati. Kočijaž je znatno po-
škodovan.

— **Bojevitá ženska** je ko-
darja žena Marija Omovčeva iz
Spodnje Šiške št. 4. Hodila je več-
krat žet travo na prostor nemškega
športnega društva za Bežigradom,
kjer jo je 24. pr. m. zasadi družbeni
sluga Jožef Starkelj in jo hotel od-
poditi. Kočarica se pa narepenči in
se oborožena s srpom zažene proti
Starklju. Ko ji je ta izbil z neko pa-
lico srp iz rok, začela ga je razbur-
jena kočarica ometavati s kamenjem
tako, da se je sluga spustil v beg,
Šiškarica pa za njim. In letelo je ka-
menje vanj, kakor v sv. Štefana to-
liko časa, dokler ni ubogi sluga pri-
sopihal v varnost. Pred sodiščem Ši-
škarica pač ne bo imela takega
poguma.

— **V materinem naročju**
je umrla včeraj enoletna hčerka
zidarjeve žene Rozalije Letnarjeve
iz Suhadola. Mati jo je bila prinesla
v bolnišnico, a je dekletce v njenem
naročju umrlo že pred sprejemno
sobo. Otrošičkovo truplo je mati po-
tem sama prinesla v mrtvašnico k
Sr. Krištofu.

— **Trpinčenje živali.** Današ
je policijski stražnik Kurent zasadi
posestnika Frana Perkota iz zdenke
vasi, ki je v Ljubljano pripeljal šest
telet, ki so bila tako trdo povezana,
da se niso mogla nikamor giniti. Na
teletih je bila mreža, na tej mreži
sena, na mreži pa sta sedela Perko
in neki mesar. So pač nekateri ljudje
brez sra.

— **Poškodoval se je v sredo**
na južni železnici skladiščni delavec
Fran Lavrih. Pribijal je neki obroč,
a kladivo mu je padlo iz rok na desno
piščal in ga znatno poškodovalo.

— **Poneveril je hlapec Alojzij**
Kaplan svoji gospodinjki nekaj denarja
in se hotel z njim odpeljati domov.
Pred odhodom ga je pa prišla roka
pravice in odvedla v sapor.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj
se je odpeljalo s južnega kolodvora

v Ameriko 40 Hrvatov in 10 Črno-
gorcev, nazaj se je pa pripeljalo 8
Slovencev. V Heb je šlo 18 Koče-
varjev, v Inomost 30 Hrvatov, v Me-
ran pa 37.

— **Cirkus Zavatta** pride v
Ljubljano 6. t. m. in bode imel že 7.
predstavo.

— **Hrvatske novice.** —
Zlato v Bosni. V Miloševu so de-
lavci pri kopanju temelja za novo cer-
kev našli 4 do 5 kg čistega zlata.
Prodali so zlato v vasi kilo za 100 K.
Tudi v neki gori blizu Modriča so
našli domačini zlato, a orožniki so jim
ga konfiskovali in shranili pri sodišču
v Gradaču. — Zagrebško gleda-
lišče je imelo v mesecu maju 14.980
kron kosmatih dohodkov. — Velika
nesreča na bosanski železnici.
Med postajama Ivan in Rastelica na progi
Sarajevo—Mostar, je na ovinku opustila
zavora, vsled česar je padlo z vlaka
12 delavcev. Šest jih je obležalo mrt-
vih, dva sta nevarno ranjena, štirje pa
so lahko ranjeni.

* **Najnovejše novice.** —
Raztrgana cesarska zastava.
V poletnem vojaškem taborišču za bu-
dapeštansko garnizijo v Piliš Čabi je
neki rezervist raztrgal cesarsko zastavo.
Dasi je polkovnik takoj sredi noči za-
povedal celemu polku nastopiti, niso
mogli krivca najti.

— Angleški časnikarji v
Pragi so predmet tako presrčnim
ovacijam, da nemško časopisje že piše
o angleško-češki prijateljski zvezi.

— Grof Keglevich, ki je padel
v dvoboju, je zapustil celo svoje pre-
moženje gledališni igralki Ilki Lanczy
in njenima dvema otrokoma.

— Morilki v Hamburgu so za-
prli dve ženski, Schweder in Hessen-
berg, ki sta pomorili sedem v oskrbo
sprejetih otrok.

— Metropolit Inokentij v Bel-
gradu je umrl.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 2. junija. Ogrski mini-
strski predsednik Tisza je prišel
davi sem in je bil danes celo uro
v avdijenci pri cesarju. Tisza za-
hteva na vsak način, naj mu ce-
sar dovoli, da odstopi.

Dunaj 2. junija. Tisza je od-
klonil vsako pojasnilo glede vsebine
in uspeha današnje njegove avdi-
jence.

Zagreb 2. junija. V Sarajevu
je bil včeraj močan, devet sekund
trajajoč potres. Bržčas so ga ču-
tili po vsem slovanskem jugu,
kajti došla so poročila, da so ču-
tili potres v Kotoru in v Zadru
v Dalmaciji in pa popolnoma na
drugem koncu hrvatskega ozem-
lja, namreč v Zemunu.

Kotor 2. junija. Črna gora
in Kotorski okraj sta včeraj
silno trpela vsled potresa. V Črni
gori je vse polno hiš hudo
poškodovanih in je bilo
mного ljudi ranjenih. V ob-
čini Špica v kotorskem okraju
je večina hiš tako poškodovana,
da ni mogoče v njih bivati. V
občini Brčka v kotorskem okraju
kampirajo ljudje pod milim
nebo, ker jim je potres vse hiše
porušil.

Belgrad 2. junija. Srbski me-
tropolit Inokentij je umrl. Vo-
litev novega metropolita bo šele
čez tri mesece.

Pariz 2. junija. Policija je
našla včeraj še dve bombi, ki
nista bili eksplodirali. Eno je našla
na Place de l'Opère tik policijs-
kega urada, drugo v Rue Rivoli
blizu piramide Sodi se, da so jih
imeli anarhisti pripravljene, a da
ni bilo prilike, jih vreči.

Pariz 2. junija. Za španskim
kraljem je prišlo vse polno špan-
skih anarhistov v Pariz. Policija
je aretovala že 72 sumljivih špan-
cev, ki so znani kot anarhisti.

Rusko-japonska vojna.

Petrograd 2. junija. Vojna
se nadaljuje za vsako ceno.
Car je ukazal, da odide četrto
brodovje takoj, ko bo priprav-
ljeno, v Azijo, in je odredil, da se
organizira peto brodovje.

London 2. junija. V bitki
pri Čuzimi so Rusi izgubili
po sodbi Japoncev 6 do 9 ti-
soč mož. Japoncev je bilo
ubitih le 113, ranjenih pa
624.

Želodčne in črevesne bolezni dojenčkov povzročuje najčese neprimerna hrana. Za take otroke se priporoča kot izborno sredstvo na vodi kuhana Kufekejeva otroška moka, toda brez mleka. Ta moka ima namreč redilne snovi materinega mleka v pravem razmerju, in uniči celo najmanjše količine podobnih bolezni. Po zaužitju te moke postane črevo nevsprejemljivo za bakterije in pomiruje vrenje. Pa tudi pri večjih, ki so imeli grižo, se je Kufekejeva otroška moka izvrstno obnesla. Po prestani bolezni dobi otrok po tej moki dober tek in okrepi. Vsled prijetnega okusa jo pije z veseljem otroci vsake starosti, vendar se rabi tudi lahko za starejše otroke kot izvrsten pridevek kakau.

Poslano

Ljudje govore včasih stokrat več kot je resnica. Tako se je poročalo, da je neka ljubosumna žena prišla iskat svojega moža v gostilno in da ga je tam našla na postelji. To je resnica, žena je res prišla iskat moža, in mož je res ležal na postelji, ali ležal je tam vsled pijanosti. Gostilničarka ga je zaprla, ker je imel pri sebi precej denarja, ki bi mu ga bil lahko kdo izmaknil. Kdor govori kaj drugega, naj bo pripravljen, da ga postavimo pred sodišče.

1776 **Prizadete osebe.**

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Korzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dun. borze 31. maja 1905.		
Naložbeni papirji.		
	Denar	Blago
4% majeva renta	100.60	100.80
4% srebrna renta	100.40	100.60
4% avstr. krona renta	100.50	100.70
4% zlatna	119.30	120.00
4% ogrska krona	97.90	98.10
4% zlatna	117.95	118.15
4% posojilo dežele Kranjske	99.50	101.00
4% posojilo mesta Split	100.60	101.60
4% zlat. pr. Zadar	100.00	100.00
4% bos.-herc. žel. pos. 1902	101.60	102.60
4% češka dež. banka k. o.	100.15	100.60
4% zst. pisma gal. d. hip. b.	101.20	102.20
4% zst. pisma kom. k. o. z.	107.65	108.65
4% zst. pisma innerst. hr.	100.50	101.50
4% zst. pisma ogrske cen.	100.50	101.50
4% z. pis. ogr. hip. ban.	100.10	101.05
4% obl. ogr. lokalnih žel.	100.00	101.00
4% obl. češke ind. banke	100.00	101.00
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	99.00	100.00
4% prior. dol. žel.	99.50	100.00
4% juž. žel. kup. 1/4%	321.60	323.60
4% avst. pos. za žel. p. o.	100.95	101.95

Srečke.		
Srečke od 1. 1860	158.80	160.80
„ 1864	295.00	298.00
„ tizke	169.75	171.75
„ zem. kred. I. em. 1864	307.00	314.00
„ „ II.	307.00	313.40
„ ogr. hip. banke	276.50	281.50
„ arbske a. frs. 100	106.95	113.00
„ turške	143.75	144.75
Basilika	26.50	27.50
Kreditne	485.00	495.00
Inomoške	78.00	83.60
Krakovski	89.00	97.00
Ljubljanske	66.00	72.30
Avst. rud. križ	57.60	59.60
Ogr.	37.75	38.75
Rudolfova	64.00	68.00
Salburške	75.00	81.60
Dunajske kom.	542.00	551.00

Belice.		
Južne železnice	88.50	89.50
Državne železnice	666.75	667.75
Avst.-ogr. bančne delnice	1648.00	1658.00
Avst. kreditne banke	664.50	665.50
Ogrske	782.00	784.00
Živnostenske	246.00	246.50
Premogokop v Mostu (Brux)	533.50	534.50
Alpske montan	533.50	534.50
Prške žel. ind. dr.	2672.00	2682.00
Rima-Muranyi	556.25	557.25
Trbovske prem. družbe	282.00	284.00
Avst. orožne tovr. družbe	615.00	618.00
Češke sladkorne družbe	170.00	174.00

Žitne cene v Budimpešti.		
Dne 31. maja 1905.		
Termin.		
Pšenica za maj	100 kg. K	16.36
„ oktobar	100	13.24
Koruzna	100	14.74
Oves	100	11.30
„ oktobar	100	11.32

Efektiv.		
Vzdržno.		

Meteorološko poročilo.

Vlita ud morjem 306-2. Srednji krašni vlak 736-0 mm					
Maj	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C.	Vetrovi	Nebo
31. 9. zv.	737.2	17.1	sr. svzhod	pol. oblak.	
1. 7. zj.	737.9	12.7	brezvetr.	jasno	
2. 2. pop.	737.1	25.0	sr. jug	jasno	
„ 9. zv.	737.2	17.8	brezvetr.	del. oblak.	
2. 7. zj.	738.1	14.0	brezvetr.	jasno	
3. 2. pop.	737.5	22.2	sr. zahod	nevihta	

Srednja temperatura sobote in nedelje: 17.5° in 18.5°, normala: 16.0° in 16.1°. Mokrina v 24 urah: 0.0 mm in 0.0 mm.

Ključarski pomočnik

se takoj sprejme pri 1782
Ivanu Triller, ključarju
na Bledu, Gorenjsko.

Kontoristinja

samostojna, zanesljiva v delu in večja slovenskega in nemškega jezika, se takoj sprejme.

Natančneje se izve v upravnistvu „Slov. Naroda“. 1783-1

„Pluto“

(prepelčar) rumenkaste barve, belih prs, srednje velik, 2 leti star, se od nedelje pogreša. Imel je torbo, pasjo marko št. 442 in na ovratniku zarisano ime „Drenik“. 1789-1

Kdor za psa zve, je prošel, naj odredi, da se žival dostavi gospodarju.

10.000 parov čevljev!

4 pari čevljev samo 5 K.

Vsled ugodnega ogromnega nakupa se odda za to nizko ceno: par moških in par ženskih čevljev, črnih ali rjavih na trakove z močno zbitimi podplatmi, najnovije oblike, dalje par moških in par ženskih modnih čevljev, elegantnih in lahkih.

Vsi 4 pari samo 5 K.

Za naročitev zadostuje dolgot. 1788 Razpošiljanje po povzetju. Izvoz čevljev KOHANE, Krakov št. 31. Nengajajoče rad zamenjam.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. junija 1905. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Ansee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 07 m jutraj osebni vlak v Trbiž od 1. junija do 10. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 5 m jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Linc, Budejovice, Plzen, Marijane vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 44 m dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj, Solnograd, Inomost, Bregenc, Zeneva, Pariz. — Ob 3. uri 15 m popoldne osebni vlak v Podnart-Kropo, samo ob nedeljah in praznikih. — Ob 3. uri 58 m popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Pontabel, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijane vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Ljubljana-Linc-Praga direktni voz I. in II. razr. — Ob 7. uri 17 m jutraj osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj, Solnograd, Inomost, Bregenc, Zeneva, Pariz. — Ob 10. uri ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Ljubljana-Monakovo direktni voz I. in II. razr.). — PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 13 m jutraj osebni vlak v Dunaj čez Amstetten, Monakovo (Monakovo-Ljubljana direktni voz I. in II. razr.). Inomost, Franzensfeste, Solnograd Linc, Steyr, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak Ob 7. uri 12 m jutraj osebni vlak iz Trbiž. — Ob 11. uri 10 m dopoldne osebni vlak v Dunaj čez Amstetten, Lipsko, Karlove vare, Heb, Marijane vare, Prago (Praga-Linc-Ljubljana direktni voz I. in II. razr.), Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Zeneva, Curih, Bregenc, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 29 m popoldne osebni vlak v Dunaj, Ljubno, Selzthal, Beljaka, Celovec, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Pontabel. — Ob 8. uri 06 m zvečer osebni vlak v Dunaj, Lipskega Prago, Franzensfeste, Karlovih varov Heba, Mar. varov, Plzna Budejovic, Linc, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal od Inomosta in Solnograda. — Ob 9. uri 5 m zvečer iz Lesec Bleda samo ob nedeljah in praznikih. — Ob 10. uri 40 m zvečer osebni vlak iz Trbiž od 1. junija do 10. septembra ob nedeljah in praznikih. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVJE. Osebni vlaki: Ob 8. uri 44 m jutraj osebni vlak iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m jutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m jutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zvečer. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Srednjeevropski čas ie za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Ernest Hammerschmidta nasledniki

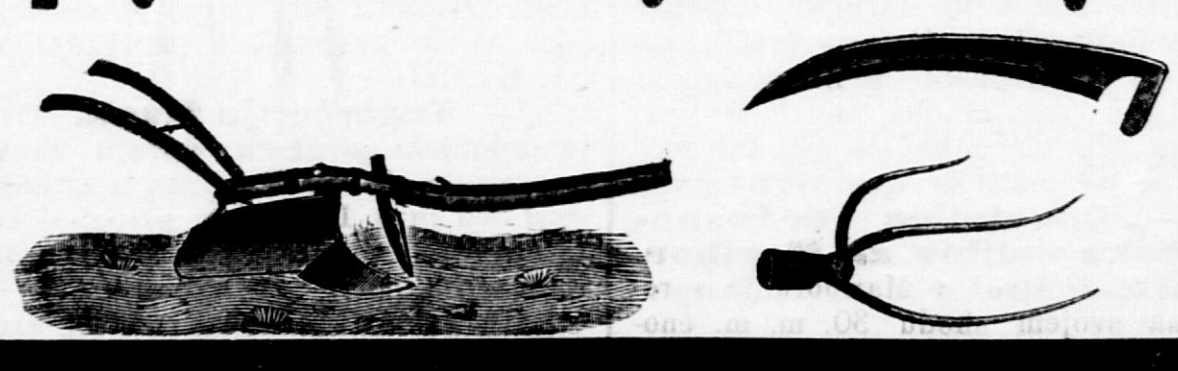
MADILE, WUTSCHER & Ko.

trgovina železnin in kovin

Ljubljana, Valvazorjev trg št. 6.

Velika zaloga

poljedelskih strojev in orodja.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Rez. fond: 31,865,386-80 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 82,737,159-57 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vseskozi slovensko narodno upravo.
Vas pojasnila daje:
Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančni hiši
v Gospodskih ulicah šte. 12.

Prodajalka

vajena špecerijske trgovine in razpečevanja tobaka, želi vstopiti v mestu na deželi s 1. avgustom v kako trgovino. Naslov pove uprav. „Sl. Naroda“.

Išče se prodajalka

mešane stroke za filijalko na deželi večja slovenskega in nemškega jezika stara od 30-40 let. Kaveije zmogajo imajo prednost. Plača po dogovoru.

Kje — pove upravništvo „Sl. Naroda“. 1771-5

Vabilo

izrednemu občnemu zboru
Posojilnice za Stari trg
Lož in sosedstvo

ki se bo vršil

dne 18. junija 1905

popoldan ob 4. uri

v gostilni gospoda Ivana Benčina
Starem trgu.

SPORED:

Sklepanje glede prenovitve posojilniš

biše.

Odbor.

Milostiva gospa!

Ali ste že poizkusili izvrstne zmesi vsak dan sveže žganih raznih kav

1583-6

Prve ljubljanske
velike pražarne za kavo?

Novo! Dunajska Novo!

splošna vzajemna družba za zavarovanje pogrebnih stroškov

zavaruje
vsote po 50, 100, 150, 200, 250, 300, 400 kron

ki se izplačajo v slučaju zavarovančeve smrti

v teku 24 ur

donašateljju policične knjižice.

Mesečne premije so jako nizke.

Natančnejša pojasnila daje:

Glavno zastopstvo za Kranjsko „Dunajske splošne vzajemne družbe za zavarovanje pogrebnih stroškov“
v KRANJU.

Podzastopniki z mesečno plačo in provizijo se iščejo za mesta z okolici: Črnomelj, Idrija, Kamnik, Kostanjevica, Krško, Lož, Metlika, Radovljica, Novo mesto in Škofja Loka, kakor tudi za vse večje občine na deželi.

Dober in trajen zaslužek za častito duhovščino, gg. učitelje na deželi občinske tajnike i. t. d.

1760-2

Brázay Francovo žganje

prodajajo samo v oblastveno varovanih steklenicah, kakršno kaže poleg stoječa podoba. Na etiketi, kapici in na zamašku mora imeti vtisnjeno vpisano varstveno znamko, ker le potem imate jamstvo, da ste dobili edino pristno, po učinku in dobroti staroslavno Francovo žganje Brázay. Zavračajte druge izdelke kot nadomestilo za Francovo žganje Brázay. Naprodaj povsod.

Zavaruje poslopja in premoženje proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.
Dovoljuje iz čistega dobička izdatno podporo v narodne in občnkoristne namene.